

[Axel Kristensen.]

er dog mange lønmodtagere, der har indtægter, som ligger langt over, hvad gård ejere og selvstændige håndværkere tjener. Det ville være fuldkommen urimeligt at indregne afgifterne i pristallet. Jeg synes, det er nødvendigt at sige det, for efterhånden fremstiller man det næsten, som om lønmodtagerne altid blev forurettet, når der skal foretages noget, og at de burde undtages, og som om den øvrige halvdel eller de to tredjedele af befolkningen er så meget bedre stillet end lønmodtagerne, at de med lethed kan bære de byrder, der pålægges. Hele den fremstilling og argumentation, at man derved skaber balance, er forkert.

Om selve lovforslaget skal jeg sige, at jeg synes, det er meget urimeligt, at der slet ikke er taget hensyn til forsørgerpligterne. Enhver, der kender forholdene, ved, at vi har en ungdom, der tjener vældig gode penge. Unge mennesker tjener det samme som familieforsørgerne, og de vil helt anderledes have mulighed for at bære nogle byrder end familieforsørgerne, men man lader dem slippe fuldstændig samtidig med, at mennesker, der har påtaget sig forpligtelser og får vanskeligt ved at opfylde dem, bliver belagt med byrder. Jeg synes, det skal siges, at det er en urimelig måde, man vil gøre dette på.

Man kan vel heller ikke helt se bort fra, at de, der talte om, at de aldrig ville gå med til, at skattefradragsretten blev fjernet, her har svigtet. Når den højtærede finansminister vurderer de obligationer, der skal udstedes, til kurs 70, betyder det, at 30 pct. af det, man indbetaler i tvangslån, bliver taget ind af statskassen. Man får noget igen, der er 70 kr. værd, hver gang man indbetaler 100 kr. Det er faktisk en skat på en tredjedel af det beløb, som man vurderer til 400 mill. kr., altså 130 mill. kr. i skat, som man ikke får lov at fradrage. Jeg synes, de radikale herved svigter deres løfter om, at vi skulle opretholde skattefradragsretten. Man går uden om det på den måde.

Hele det lovkompleks, der foreligger, og som det lovforslag, vi her behandler, er en væsentlig del af, har kun til hensigt at flytte 400 mill. kr. ind i statskassen, og virkningerne heraf, som man må dele i to, skulle

være dels at flytte midler fra forbruget over på investeringen, dels at forbedre vor valutastilling. Det bliver et skøn, hvor meget man forbedrer situationen ved at flytte beløb over fra løbende forbrug til investering ved disse lovforslag. Det bliver knap så meget, som man måske forestiller sig. Tvangslånet vil i høj grad blive taget af de midler, der ellers ville være blevet opsparet, og afgiftsførehøjelserne tages ikke udelukkende af forbruget. Der er ikke tvivl om, at når varerne bliver fordyret, betales det i en række kredse i nogen måde af opsparingen. Derfor bliver den opsparing, man får, væsentlig mindre, end det kunne se ud til. Når man så gennem denne lovgivning skaber den mentalitet i befolkningen, at det ikke kan nytte at spare, fordi det opsparede blot bliver taget fra én igen bagefter, tror jeg, den skade, man her forvolder opsparingen, bliver større end den mængde, man flytter fra forbrug til investering. Jeg talte forleden dag med en ung landmand, der har sparet et meget betydeligt beløb op. Han spurgte: hvorfor skal jeg blive ved med at spare op? Når jeg investerer det opsparede i noget, bliver udbyttet taget fra mig; jeg må meget hellere emigrere. Nu kan man jo smile ad det og sige, at det betyder ikke noget, men jeg forsikrer om, at man møder gang på gang folk, der siger: nu bruger vi det hele. Derfor tror jeg, det er en realitet, at opsparingen vil synke med et beløb der svarer til det, man flytter fra forbrug over til investering, så at man i virkeligheden ikke får noget ud af det.

Endelig er der at sige, at ved at tage driftskapital og den kapital, hvormed man skal løbe en risiko, fra mange mennesker nedsætter man deres evne til at bruge de produktionsmidler, vi har i forvejen — og hvor ligger den store interesse i at få investeret mere, hvis man sørger for, at det, man har i forvejen, ikke bliver udnyttet? Der findes mange virksomheder, som udmærket kunne producere mere og beskæftige flere mennesker uden investering, hvis de havde de økonomiske muligheder for at handle fornuftigt. Jeg tror, at hele udbyttet af denne lovgivning vil blive meget ringe, og på mange felter vil den virke skadelig.

Jeg kan ikke se, hvordan den skal kunne virke over for vor valutastilling. Hvis den skulle påvirke valutastillingen, måtte det